

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/115/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114238021
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5114238021.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov Mgr. Andreja Kekelyho a JUDr. Martiny Mochnáčovej, v právnej veci žalobcu: AB 1 B. V., so sídlom Strawinskylaan 933, 000 00 1077 Amsterdam, Holandské Kráľovstvo, registračné číslo 560 07 043, ktorá spoločnosť zanikla ku dňu 18.10.2016, zastúpenej spoločnosťou: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanému: P. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/XX, XXX XX I., o zaplatenie sumy 1.328,42 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 2C/322/2015-45 zo dňa 22. augusta 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 2C/322/2015-45 zo dňa 22. augusta 2019 z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť spoločnosti označenej ako žalobca: AB 2 B. V., so sídlom Strawinskylaan 933, 000 00 1077 Amsterdam, Holandské Kráľovstvo, registračné číslo 572 79 667 (ďalej „žalobca“), sumu 1.328,42 Eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 153,34 Eur a úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.328,42 Eur odo dňa 11.11.2014 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok II.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.328,42 Eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 153,34 Eur a úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.328,42 Eur odo dňa 11.11.2014 do zaplatenia.

3. Súd prvej inštancie v zmysle § 177 ods. 2, písm. a) CSP nenariadil pojednávanie, keďže boli splnené zákonné podmienky na daný postup - jedná sa o otázku jednoduchého právneho posúdenia, hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2.000,00 Eur a skutkové stvrdenia strán neboli sporné (žalovaný nereagoval na súdnu výzvu, ktorý mu doručoval žalobu s možnosťou reagovať a vyjadriť s k predloženým listinným dôkazom).

4. Pred vyhlásením rozsudku bez nariadenia pojednávania sa súd oboznámil s predloženou žalobou spolu s jej prílohami. Mal preukázané, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Home Credit Slovakia, a. s., uzatvoril so žalovaným na 30.09.2010 úverovú zmluvu, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu ako veriteľ žalovanému ako dlžníkovi sumu 1.700,00 Eur, ktoré sa žalovaný zaviazal uhradiť v 84 mesačných splátkach v sume 40,05 Eur. Celkové dohodnuté náklady spotrebiteľa predstavujú sumu 1.535,68 Eur, t.j. spolu sa žalovaný zaviazal vrátiť sumu 3.235,68 Eur. Z výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 28.06.2013 vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného k zaplateniu celého úveru čerpaného na základe zmluvy, a to z toho dôvodu, že si riadne a včas neplnil svoje povinnosti (nesplácal dlh), v celkovej sume 1.654,30 Eur. Z predloženého prehľadu splátok mal konajúci súd preukázané, že žalovaný na svoj dlh doposiaľ uhradil sumu 1.261,55 Eur. Aj zo

zmluvy o úvere vyplýva, že celkové náklady úveru boli vyčíslené na sumu 3.235,68 Eur. Nárok žalobcu uplatnený žalobou posúdil okresný súd ako na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že žalovaný získal finančné prostriedky, avšak riadne a včas tieto neuhrádzal, dostal sa do omeškania, čím sa na úkor právneho predchodcu žalobcu obohatil a preto súd žalobe čo do istiny vyhovel. Spolu so žalovanou istinou prvoinštančný súd priznal žalobcovi v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj úroky z omeškania, ktoré si žalobca uplatnil tiež podanou žalobou.

5. O trovách konania okresný súd rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi, ktorý bol vo veci plne úspešný, nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho čiastočnej zmeny tak, že súd žalobu žalobcu v časti týkajúcej sa priznaných úrokov z omeškania v rozsahu 8,5 % ročne zo sumy 1.328,42 Eur odo dňa 11.11.2014 do zaplatenia zamietne.

7. Odvolateľ uviedol, že mu nebolo umožnené vyjadriť sa k veci, a zároveň nebolo jeho úmyslom bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcu. Poukázal na svoju nepriaznivú finančnú situáciu a na ochotu svoj záväzok voči žalobcovi plniť.

8. Žalobca v reakcii na odvolanie žalovaného uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie. Odvolanie žalovaného označil za zmätočné a nedôvodné.

9. Žalovaný, ktorému bolo vyjadrenie žalobcu doručené dňa 01.08.2020 procesne nijakým spôsobom nereagoval.

10. Ďalšie podania v rámci odvolacieho konania súdu predložené/doručené neboli.

11. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v zmysle § 389 ods. 1 písm. a), b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Prvým dôvodom zrušenia napadnutého rozhodnutia vrátenia veci konajúcemu súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie je v zmysle § 389 ods. 1 písm. a) CSP dôvod, že v súdenom prípade neboli splnené procesné podmienky.

13. Na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihladne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 2 CSP).

14. Z obsahu predloženého spisového materiálu mal odvolací súd preukázané, že pôvodným žalobcom, ktorý dňa 26.11.2014 podal žalobu prostredníctvom právneho zástupcu na súde, bola spoločnosť AB 1 B. V., so sídlom Strawinskylaan 933, 000 00 1077 Amsterdam, Holandské Kráľovstvo, registračné číslo 560 07 043. Odvolaciemu súdu je pritom z jeho úradnej činnosti známa skutočnosť, že vyššie uvedená spoločnosť ku dňu 18.10.2016 zanikla a jej právnym nástupcom je spoločnosť AB 2 B. V., so sídlom Strawinskylaan 933, 000 00 1077 Amsterdam, Holandské Kráľovstvo, registračné číslo 572 79 667. To ale neopravňuje súd prvej inštancie na ním zvolený postup, keď na žalobe i spisovom obale len perom prepísal obchodné meno žalobcu z AB 1 B. V., na AB 2 B. V. a ďalej v spore konal a meritorne rozhodol s novým subjektom ako žalobcom, t.j. s obchodnou spoločnosťou AB 2 B. V., so sídlom Strawinskylaan 933, 000 00 1077 Amsterdam, Holandské Kráľovstvo, registračné číslo 572 79 667.

15. Procesná subjektivita predstavuje procesnú podmienku strán sporu, ktorej neexistencia predstavuje závažnú vadu procesu. Ak strana sporu disponovala do určitej fázy konania procesnou subjektivitou a následne ju v priebehu procesu stratila, nemusí vždy nevyhnutne ísť o neodstrániteľnú vadu konania. Takáto vada sa za istých okolností dá odstrániť presne definovaným procesným postupom. V zmysle ust. § 64 CSP má totiž súd na túto skutočnosť prihliadať, a ex offo vydať rozhodnutie - uznesenie o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom pôvodného žalobcu. Z ust. § 65 ods. 1 CSP totiž vyplýva, že právny nástupca podľa § 63 a 64 prijíma stav konania ku dňu zániku procesnej subjektivity svojho predchodcu. V zmysle ust. § 65 ods. 2 CSP procesné lehoty sa zánikom procesnej subjektivity prerušujú. Podľa ust. § 65 ods. 3 CSP právnomu nástupcovi podľa odseku 1 začne plynúť nová procesná lehota

doručením uznesenia podľa § 63 alebo § 64. Až doručením uznesenia súdu vydaného podľa § 64 CSP nastávajú pre právneho nástupcu strany sporu všetky účinky definované v ust. § 65 CSP. V posudzovanom prípade si však súd prvej inštancie uvedenú procesnú povinnosť nesplnil, a preto ním označený žalobca, spoločnosť AB 2 B. V., so sídlom Strawinskyalaan 933, 000 00 1077 Amsterdam, Holandské Kráľovstvo, registračné číslo 572 79 667, ako právny nástupca pôvodného žalobcu AB 1 B. V., so sídlom Strawinskyalaan 933, 000 00 1077 Amsterdam, Holandské Kráľovstvo, registračné číslo 560 07 043 do konania doposiaľ nevstúpila. Pokiaľ aj súd prvej inštancie konal, rozhodoval a napadnuté rozhodnutie doručoval právnej zástupkyňi, ktorá zastupovala v žalobe označeného žalobcu, ktorý v priebehu konania zanikol, a zastupuje aj spoločnosť AB 2 B. V., jednalo sa procesný postup vo vzťahu k subjektu, ktorý ešte nie je sporovou stranou. Súd prvej inštancie v konaní, po strate procesnej subjektivity pôvodne označeného žalovaného, nepostupoval procesne správne, keď v rámci svojich procesných povinností nerozhodol o pokračovaní s právnym nástupcom pôvodne označeného žalobcu, ktorá procesná skutočnosť sama o sebe zakladá dôvod na zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom v zmysle § 389 ods. 1 písm. a) CSP.

16. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

17. Právo na spravodlivý proces je v Ústave Slovenskej republiky garantované v jej siedmom oddiele druhej hlavy (čl. 46 až čl. 50) a je primárnym ústavným východiskom pre zákonom upravené konanie súdov a iných orgánov verejnej moci Slovenskej republiky príslušných na poskytovanie jeho ochrany, a tým aj ústavnoprávnym východiskom zákonných úprav jednotlivých aspektov práva na súdnu a inú právnu ochranu. Priestor pre ňu vytvára čl. 46 ods. 4 ústavy, podľa ktorého podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon. Aplikačným ústavnoprávnym limitom je čl. 51 ods. 1 ústavy, podľa ktorého sa možno domáhať práv podľa čl. 46 ústavy len v medziach zákonov, ktoré toto ustanovenie vykonávajú (napr. I. ÚS 56/01, I. ÚS 1/03, I. ÚS 226/03). Základné právo na súdnu ochranu garantované v čl. 46 ods. 1 ústavy zaručuje každému právo na prístup k súdu a právo na určitú kvalitu súdneho konania pred nezávislým a nestranným súdom, t. j. právo na spravodlivý proces (napr. IV. ÚS 233/04, IV. ÚS 95/07). Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane zdôrazňuje, že základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nemožno interpretovať ako právo na to, aby bol účastník konania (procesná strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami, resp. s jeho právnymi názormi. Neúspech v súdnom konaní nemožno automaticky považovať za porušenie základného práva. Podľa judikatúry ústavného súdu (IV. ÚS 345/09) základné právo na súdnu ochranu je základným právom na spravodlivý proces, ktoré tvorí jeden z významných princípov právneho štátu (čl. 1 ods. 1 ústavy). Právo na spravodlivý proces je subjektívne verejné právo každého účastníka právom upraveného konania voči štátu (jeho orgánom), ktorého podstata spočíva v tom, že štát je povinný zabezpečiť každému právo na spravodlivý výsledok konania.

18. Obsah základného práva na spravodlivý proces je pomerne zložito štruktúrovaný a ako to potvrdzuje aj judikatúra ústavného súdu, patrí do neho viaceré samostatných subjektívnych práv a princípov, ktoré sú buď konkrétne (verejnosť konania, konanie bez zbytočných prieťahov, právo na nezávislý a nestranný súd), alebo v zásade abstraktné (riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, predvídateľnosť rozhodnutia, zákaz svojvoľného postupu súdu a ďalšie). Ako už bolo uvedené, základné právo na spravodlivý proces je najvýznamnejším interpretačným hľadiskom pre všetky procesné poriadky ustanovené zákonom. Z toho vyplýva ústavná povinnosť každého všeobecného súdu vykladať a používať procesné normy, ktoré sú obsahom procesných poriadkov ustanovených zákonom v súlade s princípmi a s obsahom základného práva na spravodlivý proces. Okrem toho je táto interpretácia a aplikácia povinná rešpektovať princíp materiálneho právneho štátu, a teda materiálne chápanie spravodlivosti tak, ako to je vyjadrené v čl. 1 ods. 1 ústavy.

19. Ďalším dôvodom pre zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie je aj nepreskúmateľnosť odvolaním napadnutého rozsudku.

20. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia

nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 220 ods. 2 CSP, dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Odôvodnenie rozhodnutia dovoľuje stranám sporu posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej. Odôvodnenie rozhodnutí súdov tvorí v tomto smere súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Pokiaľ súd náležite neodôvodní svoje rozhodnutie, osobitne také, ktorým ukladá nejakú povinnosť, znemožní stranám realizovať ich procesné práva, čo je jeden z dôvodov pre zrušenie rozhodnutia v odvolacom konaní (§ 389 ods. 1 písm. b/ CSP).

21. Z uvedeného vyplýva, že súd je povinný pri odôvodňovaní svojich rozhodnutí dodržať základné obsahové požiadavky formulované v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie je koncipované tak, aby jasne, stručne a zrozumiteľne v sebe zahrnulo všetky náležitosti uvedeného zákonného ustanovenia - vymedzenie predmetu konania, dôkaznej situácie a jej právne posúdenie. Súd je pri formulovaní odôvodnenia rozhodnutia viazaný predovšetkým požiadavkou presvedčivosti, stručnosti, presnosti, ako aj základnými princípmi logického myslenia.

22. Treba zdôrazniť, že odôvodnenie rozhodnutia má odrážať obsah vykonaného dokazovania, súd je povinný ho riadne zhodnotiť a následne vyvodiť z neho príslušné právne závery. Ak súd prijme skutkové a právne závery, ktorých vysvetlenie v odôvodnení rozhodnutia nedáva jasný obraz o všetkých podstatných otázkach, potom jeho rozhodnutie trpí vadou, ktorá musí viesť nevyhnutne k zrušeniu rozsudku.

23. Okresný súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia, bez ohľadu na vyššie uvádzanú absenciu rozhodnutia o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom pôvodného žalovaného, nijakým spôsobom nevysporiadal s postúpením pohľadávky medzi účastníkom úverovej zmluvy, t.j. spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s. a žalobcom, aktuálne zaniknutou spoločnosťou AB 1 B. V. Nepreskúmateľnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva aj z toho, že súd prvej inštancie riadnym spôsobom nezrejmiel vyslovený právny záver o bezdôvodnom obohatení žalovaného, keď bez bližšieho popisu úvahy o tom, ako k takémuto záveru dospel, v odseku 12. odôvodnenia napadnutého rozsudku len uviedol, že „žalovaný získal finančné prostriedky, avšak riadne a včas tieto nepreukázal, dostal sa do omeškania, čím sa na úkor právneho predchodcu žalobcu obohatil“. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia tak nie je zrejmé, ako súd prvej inštancie dospel k úvahe o uplatnenom nároku titulom bezdôvodného obohatenia, keď žalobca vo svojej žalobe uplatnil svoj nárok titulom plnenia zo zmluvného vzťahu jeho právneho predchodcu so žalovaným. Rovnako z dôvodov napadnutého rozsudku nie je zrejmé, aký postup zaujal prvoinštančný súd pri rozhodovaní o žalobou uplatnenom úroku z omeškania. Súd prvej inštancie v odseku 13. len stroho odkázal na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bez ďalšieho ozrejmenia toho, ako posúdil žalobou uplatnený nárok žalobcu na úroky z omeškania (rozsah plnenia, časové hľadisko plnenia a podobne).

24. Navyše predmetom tohto konania je spor s ochranou slabšej strany, konkrétne spotrebiteľský spor, ktorý je regulovaný vo všeobecnosti ustanoveniami Civilného sporového poriadku a s prihliadnutím na jeho špecifiká aj ustanoveniami § 290 a nasl. CSP. Osobitne odvolací súd upriamuje pozornosť na ustanovenie § 295 CSP, podľa ktorého súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

25. Ak prvoinštančný súd postupoval v rozpore s ustanoveniami Civilného sporového poriadku tým, že sporovej strane odoprel alebo znemožnil uplatnenie procesných práv, odvolací súd musí v každom prípade jeho rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

26. Za nesprávny je potrebné považovať aj procesný postup súdu prvej inštancie v zmysle § 177 ods. 2, písm. a) CSP. Z obsahu podanej žaloby ako aj z predloženej zmluvy o úvere uzatvorenej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s. a žalovaným zo dňa 30.09.2010, že žalovaný má v dojednanom právnom vzťahu postavenie dlžníka - spotrebiteľa. Súd prvej inštancie preto nemal pristúpiť k skúmaniu splnenia podmienok pre možnosť vedenia sporu bez nariadenia pojednávania podľa podmienok v zmysle § 177 ods. 2 písm. a) CSP. Keďže sa jedná o spotrebiteľský spor, bolo jeho procesnou povinnosťou prihliadnúť na osobitné ustanovenie § 297 písm. b) CSP, ktoré

znižuje podmienku hodnoty sporu pre možnosť rozhodnutia bez nariadenia pojednávania na sumu neprevyšujúcu 1.000,00 Eur bez príslušenstva. Žalobca si voči žalovanému uplatnil istinu vo výške 1.328,58 Eur s príslušenstvom, čím možnosť rozhodnutia súdu bez nariadenia pojednávania nebola daná. Ustanovenie § 297 CSP vychádza totiž z myšlienky, že práva spotrebiteľa budú lepšie chránené dodržaním princípu ústnosti v civilnom procese a obmedzením týchto výnimiek v spotrebiteľských sporoch.

27. Keďže predmetný spor začal dňa 26.11.2014, t.j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (zákona č. 99/1963 Z.z. účinného do 30. júna 2016, ďalej len „OSP“), odvolací súd poukazuje na to, že poučovacia povinnosť bola upravená aj v O.s.p. (najmä § 5 a § 30). Na č. l. 32 spisu sa uznesenie okresného súdu zo dňa 10.08.2015, ktorého obsahom bolo takéto procesné poučenie žalovaného, ktoré adresát prevzal dňa 12.08.2015. Toto konanie neskončilo do nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku (t.j. do 01.07.2016), no napriek tomu žalovanému spotrebiteľovi doposiaľ nebolo konajúcim súdom doručené poučenie o jeho procesných právach a povinnostiach podľa § 292 CSP. Je teda zrejmé, že okresný súd s prihliadnutím na spotrebiteľský charakter vedeného sporu opomenul v danom prípade aplikovať aj ustanovenie § 292 CSP týkajúce sa špeciálnej poučovacej povinnosti spotrebiteľa (žalovaného).

28. Vyššie uvedené procesné pochybenia a nesprávny postup súdu prvej inštancie v takomto rozsahu by nemal naprávať odvolací súd, ktorý je spravidla určený na to, aby náležite vykladal a aplikoval právo v opravných konaniach. Účelom fungovania opravného súdu je na kvalitatívne vyššej úrovni na základe opravných prostriedkov preskúmať, či sa na súde prvej inštancie dosiahol účel civilného sporového konania vyjadrený v článkoch 2, 3 a 6 CSP v spojitosti s článkom 46 a nasl. Ústavy SR a nenachádzať podstatné pochybenia v postupe prvoinštančného súdu.

29. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. a), b) CSP v spojení s ustanovením § 391 ods. 1 CSP.

30. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd z dôvodu nadbytočnosti a predčasnosti v tomto štádiu konania určujúco nezaoberal skutkovou a právnou argumentáciou odvolateľa smerujúcou proti záverom súdu prvej inštancie. Len na doplnenie však krajský súd dáva do pozornosti, že súd prvej inštancie je v rámci spotrebiteľského sporu povinný ex offio skúmať, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti stanovené zákonom č. 129/2010 Z.z., ktorých absenciu uvedený zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého spotrebiteľského úveru: V prejednávanej veci bude potrebné, aby prvoinštančný súd venoval pozornosť o.i. aj údaju o RPMN, určenom v rámci uzatvorenej zmluvy o úvere zo dňa 30.09.2010 v rozsahu od 22,4 % do 23,2 %.

31. V ďalšom konaní bude potrebné, aby sa súd prvej inštancie odstránil všetky vyššie vytykané pochybenia a nezrovnalosti. Bude potrebné, aby vhodne zvoleným procesným postupom vysporiadal s otázkou procesnej subjektivity žalujúcej sporovej strany. Následne bude potrebné, aby konajúci súd prvej inštancie viedol konanie a rozhodol vo veci s prihliadnutím na osobitosti vedeného spotrebiteľského sporu. Pri vyhotovení písomného vyhotovenia rozsudku bude súd prvej inštancie dôsledne vychádzať z ustanovenia § 220 CSP.

32. V nadväznosti na rozhodnutie vo veci samej okresný súd opätovne rozhodne aj o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, a tiež o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP), ktoré tiež náležite s poukazom na konkrétne zákonné ustanovenia aj odôvodní.

33. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).